

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 15. STYCZNIA 1862 ROKU WE SRZODĘ

z Wiednia 9. Stycznia.

D. 5. umarła w tej stolicy Arcy Xiężniczka Karolina lat 9. mająca, córka W. Toskani Xiążęcia; jej ciało do grobu Cesarskiej rodziny u XX. Kapucynów zaniezione spoczywa. — Cesarz Jmć regiment wakujący przez śmierć Feld Marszałka de Lascy oddał Feld Marszałkowi Xiążęciu Saxe Cobourg, wyrażając w reskrypcie, że się spodziewa ten korpus pod Wodzem nowym widzieć równie karny i waleczny, jak był zawsze pod sprawą dawnego. Regimentu Kavanagh Szefem został Xiąże Wurtembergski Ferdynand; Kommandantem General Karacizay; regimentu Wenkheim Szefem Feld Marszałek Xiąże Modeński; Kommandantem General Busy; regimentu Kheul Szefem Margrabia Anspach; regimentu Clairfait Szefem General artylleryi Xiąże Czartoryski; regimentu Terzy Szefem Arcy Xiąże Rudolf; kommandantem General Lucignan; regimentu Orange Szefem General Riese; regimentu Callenberg Szefem General Morzin; regimentu Mezaros Szefem General Stipschitz; 61. regimentu piechoty Szefem General S. Julien; regimentu 62. Szefem General Jellachich; kommandantem kiralsyerów Cesarza General Zeschwitz; kommandantem regimentu Toscaña General Latterman; General Manfredini otrzymał rangę Generala Lieutenanta; Generalowie Argencau i Dawidowich do służby powracają. General artylleryi, Szef Akademii Wiedeńskich kadetów Kiński w nadgodę 45. letnich zasług w ćwiczeniu powierzony młodzi swojemu dozorowi, z którego szkoły wyszło wielu uczniów pożytecznych krajowi, najbardziej w stanie wojskowym; otrzymał stopień Taynego Konsyliarza. Lekarz Siebold za okazaną gorliwość nie interesowaną i pilność w opatrywaniu szczególnie chorych i ranionych żołnierzy podczas ostatniej wojny, otrzymał dostojność Szlachecką z całym jego potomstwem.

z Padwy 22. Grudnia.

Wielką szkodę poniosły Prowincye dawniej Weneckie w roku terażniejszym od wod wezbranych; nie równie większą Cisalpińskie. Rzeka Po mianowicie przerwałszy w kilku miejscach tamy warowne, zalata wiele pol, wsi, i miasteczek, 2. tysiące przynajmniej osob życie utraciło w tém zdarzeniu; bydła kray utraciło nie przeliczone trzody; od lat 200. nic podobnego nie widzieliśmy we Włoszech; trudno będzie rzekę zamknąć w dawniejszym korycie; lęka się mieszkańców głodu i powietrza; pierwszy jest nie uchronny prawie, ponieważ zginał zasiew, niema nadziei żniwa na rok następujący; rząd po długich woynach i rewolucjach z trudnością znalazł summy potrzebne do osuszenia całych powiatów; powietrzem grozi mnożstwo trupów niepogrzebionych, które już zarażają wiele okolic. — W okolicach naszych zdarzył się przypadek osobliwszy. Dama z rodziny Civiano miała zamek wspaniały; dowiadując się że rząd Austriacki postanowił w nim założyć koszary; zprowadza jak narychleley 600. mularzów, i póty bez przestanku dniem i nocą pracować im kaze, aż ów pałac z ziemią zrownali; oświadczyając iż woli nie mieć zamku,

aniżeli oddać go dla Croatów. — Tenże rząd Cesarski głośno sprzyja powstającemu u nas zgromadzeniu XX. Jezuitów, przykładając się do rozkzewienia onego. Głową zakonu jest X. Paccanaro, który częste podróże odprawia z Włoch do Niemiec. Wiele tu mówią o podobieństwie jakie ma ten mąż do Fundatora zakonu S. Ignacego; o objawieniach jego ettc. Niedawno XX Jezuitom oddano Klatztor Oliwetanów. A tym czasem Akademia Padewska od kilku wieków kwitująca, upada; nie liczymy teraz w niej uczniów nad 150; najpierwsze Katedry wakują; biblioteka publiczna zamknięta; zapewne nie dla niedostatku ksiąg dobrych. Liczba żołnierza Cesarskiego w kraju Weneckim pomnaża się codziennie.

z Londynu 29. Grudnia.

Delft okręt liniowy, Batawom dawniej zabrany, o którego zatonienu na śródziemnym morzu powiadano, szczęśliwie przywiózł do Spithead wielu Officerów od armii wschodniej; przez nich odbieramy wiadomość, iż General Hutchinson opuścił Egipt przez się oswobodzony d. 5. Paździelnik; spodziewamy się wkrótce mieć dokładny raport jak wiele nam kosztowała ludu ta wyprawa. — Lord S. Vincent już nie myśli jechać dla poratowania zdrowia do prowincyi południowych Francuzkich; poprzednik jego Spencer kupił niedawno księgę Włoskiego Poety Dante, drukowaną r. 1452. za 250. ezer: zł: — W Paryżu milczą Francuzi o negocyacyach w Amiens rozpoczętych; nasi twierdzą politycy, że bliski i pomyslny onych koniec. Jednak nie ustaje pogłoska o nieukontentowaniu Hiszpanów; i druga, że Dwór nasz chce Portugallia w całości zachować ofiarując Królowi Jmci Katolickiemu Trinitadę. — Dnia wczorajszego Parlament powrócił do zwykłych obrad. W izbie niższej jeden z Reprezentantów oświadczył troskliwość względem wysicia pod żagle floty Brestenskiej. W odpowiedzi swojej zapewnił Adington, że niema czego się obawiać. — W Indyi wschodniej nowe rozruchy. Nie jaki Houan Madde w okolicach miasta Madras wywiesił buntowniczą chorągiew, twierdząc Nabod wziął szturmem, i wiele armunicyi zagarnął; wystąpił przeciw niemu Półkownik Agnew. — W lądowym woysku Xiąże d'York przywodzi do skutku odmianę wielorakie; flotta zostanie na stopniu dawniejszym do podpisania w Amiens traktatu. Kilka kompanii gwardyjskich, które służyły w Egipcie, powróciło do naszej stolicy; tysiące ludu wyszły na spotkanie tych rycerzów; miły każdemu był widok, gdy nie tylko doryzali obywatele, ale nawet dzieci i niemowlęta sposobem wieloletkim oświadczały walecznemu żołnierzowi radość i szacunek.

z Paryża 5. Stycznia.

Obywatele naszej stolicy, chcąc potomnym wiekom pamiątkę zostawić wdzięczności od narodu Francuzkiego należney pierwsiemu Konsulowi, na wielkiej radzie postanowili dać 600. tysięcy liwrów na monument dla niego wspaniały, któremu naznaczono miejsce, gdzie sto-

teraz *grand chatelet*, wkrótce zś. rozkazem rządowym upaść mający. Uwiadomiony Buonaparte pisał do obywatelów: Z najwyższą, powiada wdzięcznością przyjąłem dowód pamięci waszej. Myśl jest wielka, i narodom zaszczyt przynosiąca, stawić monumenta wieki przeżyjące, ludziom Ojczyźnie zasłużonym i pożytecznym. Miła mnie jest ofiara, którą uczynić chcecie; niech więc miejsce przez was obrane w całości zostanie; dozwólcie jednak ten monument stawić potomnym wiekom, jeżeli dla mnie szacunek zachowają, jaki znalazłem u obywatelów Paryskich. — Słychać że panujący Xiążę Parmeński nie potwierdził tajemnego traktatu, który Lucjan Buonaparte podpisał w Madrycie. — Z Brestu jechały dwa okręta pod żagle wychodzą wioząc lud pozostały od wyprawy wielkiej do S. Domingo. W tymże porcie nad eskadrą Hiszpańską z 10. okrętów liniowych złożoną, komendę przyjął Admirał Cordova. O negocyacyach w Amiens głucho milczenie. Odebraliśmy opisanie wielkiej uczty, którą młodzież pomienionego miasta niedawno dała Ministrom pełnomocnym i garnizonowi. W przygotowanej sali zawieszono były chorągwie narodów szczęśliwie uspokojonych; inne ozdoby zamiarowi swojemu odpowiadały. Margrabia Cornwallis dla choroby nie mógł być obecnym. Z powłóczney na ten bal składki wzięto 500. liwrów dla ubogich; Józef Buonaparte przydał 600.

Michiels obywatel Maestrichtu wynalazł sposób nowy, od przeszłego doskonalszy, oświecenia ulic miejskich, i na to przywilej otrzymał. — W Departamencie Cotes du Nord córka matkę zabiła; na sąd wzięta, na śmierć skazana, przyjęła wyrok spokojnie, żadnego zasilenia na drogę wieczności szukać w religii nie chciała, zmarła nakoniec; tak wielka zatwardziałość serca, przytomnych trwogą napełniła. — General La Fayette pisał do Prefekta Departamentu Sekwany donosząc, iż obywatele Departamentu Marny wyborem swoim umieścili go na regestrze zasłużonych mężów krajowi, z którego jedynie, według brzmienia ostatniej konstytucji, mogą być wybierani ludzie zdadni do piastowania urzędów publicznych; dziękując więc La Fayette Departamentowi Sekwany, że go na swoim regestrze raczył umieścić; przyjąć ofiary powtorney iemu się nie godzi. — Narodowe instytutum z wielu kandydatów zagranicznych, obrało członkami: do klasy nauk moralnych i politycznych: Jeffersona Prezydenta Stanów Ameryki zjednoczonej; do nauk fizycznych i matematycznych, Banks Prezydentatowarzystwa Londyńskiego; do klasy sztuk, sławnego w Niemczech muzyka Haydn. — Obywatele Lyonscy z uszanowaniem największym przywitani Arcybiskupa Mediolanu, Visconti. 80. letni weteran dla usłużenia wołający o ratunek Ojczyźnie, nie lękał się przykrey podróży przez górę Cemis, mianowicie w jesieni, i stanął na miejscu szczęśliwie. Pospieszili za nim Arcybiskupi i Biskupi: Rawenny, Ceseny, Pawiński, Asoli, Bergamu, Lodi, Cremony, i wielu innych. Dzień wyjazdu pierwszego Konsula do Lyonu nie wiadomy.

Rząd zalecił posłom RPtey w Niemczech, ażeby się pilnie starali o wydanie archiwów służących krajom Francji ustąpionym, które dotąd zostały na prawym brzegu Renu. — General Administrator Jourdan rozkaz otrzymał z Turynu przybywać do Lyonu na spotkanie Konsula pierwszego; tam podobno los Piemontu ostatecznie zadecydowany będzie. W tych dniach municipalność Turińska wieszając przywróconego pokoju, na piśmie prosiła ażeby Buonaparte przyspieszył wcielenie ich kraju do RPtey Francuzkiej. — Do posłującego w Bernie, Verninac posłano zalecenie, ażeby z znaczniejszymi Szwajcarów obywatelami stawał w Lyonie, nie o samych więc tylko Cisalpinach rzecz tam będzie. — Zgromadzenie prawodawcze, większością głosów 234. przeciw 30. pochwaliło ustawę Trybunów, której pozwalają rządowi śmiercią karać złoczyńców. Wszystkie uwagi filozoficzne prze-

ważyla ta iedna, że koniecznie potrzeba wytepać lotrów, którzy odważają się na zbrodnie najokropniejsze, używając za pokrywkę imion i rzeczy najswiętszych; do czego nigdy nie przydadzie, jeżeli winowayce inney oprócz deportacyi, kary spodziewać się nie mają. Do tey nas ostateczności rewolucya przyprowadziła, że krwi obywatelskiej przelewania, iakbysmy chcieli, zaprzestać nie możemy. — Biega pogłoska, iż ieden Officer podczas audyencyi u Ministra wojennego sam się zabił z pistoletu. — W porcie Marseilskim kupcy chcąc iak nayszybciej korzystać z powróconego pokoju, 100. razem okrętów do żeglugi sposobić zaczęli; część ich pójdzie do wyspy Francuzkiej, druga do Indyi zachodniej, nawiększa do państw Tureckich, gdzie Marseilczykowie nawięcej zyskiwać zwykli.

Officerowie dobrze świadomi Egipskiej wojny, iednomosłnie twierdzą, żeśmy w r. 1798. 38. tysięcy żołnierza pod Alexandryą na ląd wysadzili; z tey liczby nie powróciło do Europy nad 17. tysięcy. Ministrom zalecił Konsul obywatelów stanu cywilnego do armii wschodniej należących oparzyć; iuz niektórych mieszczono na urzędach zyskowych. Estelle podskarbi, został podskarbin rządowym; Degenettes pierwszy lekarz Prezydentem municipalności. O Generałe Menou wiesci biegała niepomyślnie, cóżkolwiek nastąpi, rozkazano iemu przybywać do Lyonu. To miasto Roberspierre i Jakobini r. 1793. wyrokiem uroczystym zburzyć krzali; stało się zadość ich woli tak dalece, iż z 22. tysięcy warstałów rozmaitych fabryk, ledwie zostało 4. tysiące, dziś jest 5. tysięcy; otworzony handel z Tureczyzną, przyłączony Piemont, bez wątpienia dadzą miastu zniszczonemu życie nowe; Piemont mianowicie przedniego fabrykom iedwabiu dostarczać będzie. — Dzisiaj wiadomość odbieramy, że Minister Talleyrand d. 28. Grudnia przybył do Lyonu, i stanął w rządowym pałacu, od Prefektów Departamentowych i znaczniejszych obywatelów mile przywitany. Przyjmował potem Deputatów Cisalpińskich. D. 30. oddawał iemu wizytę Arcybiskup Mediolanu Visconti z rodziny Xiążąt niegdy panujących; ten ledwie usiadł przy Ministrze mając z nim rozmawiać, padł nagle i umarł. Nie nie pomogły starania sławnego lekarza Moscatti i wielu innych. Młodzież Lyonńska wielkie czyni przygotowania na przyjęcie Konsula; wszyszy w nowych i pięknych mundurach staną pod chorągiewami, na których napisy dane stosowne do okoliczności. Utrzymuje się powieść dawniejsza o 20. letnim Prezydencie RPtey Cisalpińskiej.

General Lamartilliere drugi raz podany kandydatem nie tylko od Konsula, ale też od zgromadzenia prawodawczego, zasiadł w Senacie, do wiadomych pochwał tego rycerza przydamy, że podczas rewolucyi, żadną radą, namową, obietnicami, pogroźką, przykładem żadnym, wciągnąć się nie dał do partyi szarpiących wewnątrz RPtey, odpowiadając śmiało każdemu: iesli wszyscy o domowych tylko niesnaskach prywatney zemście i zawisci myślić będziemy; któż nie przytacił oyczyzny od granic odeprze? — Według listów z Constantinopola 10. Grudnia, część armii Angielskiej wyszedłszy z Egiptu w Morei i na wyspie Corfu zimować będzie. W Cephalonii nie jest przywrócona spokoynosc; rząd 15. listopada groźną wydał odezwę do nieposłusznych prawu, namawiając ażeby rozruchom domowym koniec uczyniwszy iednomosłnie z nim pracowali około dobra powszechnego; w przeciwnem zdaniu, mocą do porządku i karności przywieść zachwalyoh oświadcza. Ob Chabriant opisał dziwny przypadek, który mu się zdarzył podczas iego podróży w Ameryce północnej. Przybywszy powiada, nad rzekę Genesis w Canadzie wyższej rozbiłamy namiot. W krótko zbliża się do nas wąż ogromny od dzwonek nazwany. Było z nami kilka fam lii narodu Onontagnes. Kanadyczyk ieden umiał grać na flecie; porywa instrument, idzie przeciwko wężowi; ten się sroży i do walki gotuje; Kanadyczyk grać zaczyna; wąż się zdumiewa, traci wrodzoną srogość, odmienia całą postać, kryje ukazane iuz

żądło, daie znak niewątpliwy radości i wesela; stoi iak wryty. Kanadyczyk odchodzi wstronę, śledzi wąż za grającym daleko od namiotów; chcieliśmy zabić w początku; tak osobliwy przypadek sprawił, żeśmy go jednomyslnie życiem darowali.

z Algeru 25. Listopada.

Odebraliśmy wiadomość o podpisanym pokoju w Europie; pogodzenie się Anglików z Francuzami napełniło nas radością; nie miłem jednak okiem patrzy regencya na powrót Malty pod panowanie kawalerów; spodziewaliśmy się Afrykanie bydz wolnemi na zawsze od nieprzyjaciół niesmiertelnych, iakimi dla zbóyców byli Maltańczykowie bez spoczynku żadnego. Dey ma wkrótce podpisać umowę z Francuzami, która związki handlowe przywróci do stopnia dawnego. Okręt pod flagą RPtey 7. wysp zjednoczonych niedawno tu zawinął; przyjeźliśmy najlepiej; zostaje pod protekcją Konsula Angielskiego. Od 10. miesięcy eskadra Algierska nieczyną w porcie była; dziś wychodzi pod żagle na połów okrętów Portugalskich, Genueskich, Neapolitańskich, złożona z 2. fregat, 3. mniejszych statków.

z Constantinopola 7. Grudnia.

Od kilku dni iest pogłoska, że rząd nasz trudność czyni w ratyfikowaniu traktatów z Francuzami podpisanych w Paryżu, przez Posła Otomańskiego, w Temple więźnia, który na to umocowany nie był. Trudno wierzyć tej powiesci, pamiętając co Reis Effendi powiedział tłumaczowi Francuzkiemu. Lini przydał, że poseł Konsula Buonaparte, Sebastiani prosił, i otrzymać nie mógł audyencyi u Sultana. Rozumiemy że Porta nie chce czynić bez naradzenia się z zprzymierzeńcami swoimi; tym końcem kuryera posłano do Londynu (iż przebiegł Hamburg; drugi zaś goniec Turecki z tłumaczem legacyi Francuzkiej na Wiedeń i Munich pospieszył do Paryża.)

z Mediolanu 24. Grudnia.

Austryackich woysk liczbę znacznie powiększono na granicy Cisalpińskiej; ta jednak okoliczność bynajmniej nie pomieszała spokojności; w Weronie Francuzi Niemcom pozwolili chorych żołnierzy przenieść do naszych szpitalów. Minister pełnomocny Petiet wyjechał do Lyonu; kilka wprzód dniami rząd nasz utroczyłym wyrokiem oświadczył iemu podziękowanie za ochotę i gorliwość okazaną dla narodu naszego w krytycznych okolicznościach. Deputatów Cisalpińskich do Consulty ma wchodzić 432; to iest 6. osob rządowych, 29. z Consulty, 26. Biskupów, 31. duchownych stopnia niższego, 46. sędziów, 30. uczonych, 51. deputowanych miejskich, 49. od gwardyi narodowej, 30. od woyska regularnego, 31. kupców, 123 rolników. — W Rzymie Francuzi, którym los zdarzył kupować dobra narodowe podczas rewolucyi w Państwach kościelnych, zaniesli oświadczenie przeciw edyktowi Oyca S. 24. Pazdziernika, w którym rozkazano, ażeby nowi właściciele rzekli się własności; pismo swoje do Paryża przesłali. — Komisarz Salicetti stanął w Luce; nie ieszcze nie uczynił

z Berne 28. Grudnia.

W Grisońskim kraiu panuje niespokojność. Obywatele widząc, iż żadnym sposobem odzyskać nie potrafią konstytucyi dawniejszey, inne knują zamysły, gruntując się na 2. warunku traktatów Lunewilskich. Już wiele gromad odprawilo walne obrady w zgodzie i największey jedności; drugie pódą za przykładem; wszystkie mają nadzieię znaleźć pomoc i wsparcie w Austryackiej protekcji. Zamiar ich nie dobrze iest wiadomy. Nasz Senat dnia zawczorayszego postanowil, ażeby Kieżom i nauczyciem pensye, nawet zaległe każdy Canton opłacał, na co przeznaczone są dziesięciny, których wybieranie

do rządu należy; żaden duchowny więcey niż 1600. liwrów brać ze skarbu corok nie może.

D. 31. Półbrygady Szwajcarskie w służbie Francuzkiej będące, iuz z niey nie wynidą; pierwszy Konsul przysłał summy na żołd i werbunek potrzebne; rekruci w Friburgu ćwiczyć się powinni. Jedna z tych półbrygad w Grenoble stoi, w Mediolanie druga, trzecią do Toulonu przeznaczono. Woyska Francuzkie zastępujące powiat Valais iuz nie należą do dwizyi Szwajcarskiej; do Piemontskiej wlystkie przyłączono. Tu widziemy przybyłych deputatów z pomienionego powiatu, którzy proszą rządu, ażeby kraj ich do Francyi nie był wcielony. Landamman tym czasem Reding bawi w Paryżu, nie wiemy jak rychło do nas powróci; to tylko slychać od przyjaciół jego, że znalazł u Konsula względy wysokie; niektórzy z Posłów zagranicznych odwiedzić go raczyli. Senat widząc z rapportu Ministra, w jak opłakanym jest stanie skarb publiczny, wszelkie opłaty mandatów zawiesić kazal. Gotujemy się na przyjęcie powracającego ze Francyi Redinga; niektórzy rozumieją, że za Konsulem pojedzie do Lyonu.

z Madrytu 15. Grudnia.

Donna Marya siostra starsza Króla Katolickiego na d. 10. żyć przestała, z powszechnym żalem ubogich; pogrzebiona w Kościele PP. Karmelitanek. W Cadix nie ustala zupełnie zaraza; mianowicie szkodliwą jest dla nowo przybywających, których umarło wielu; co przeszkadza do wzrostu handlowego. Z Buenos Ayeres do tegoż portu zawinął okręt niozący 3. piastrow miliony; przyjdzie takich statków daleko więcey, jak tylko w Amerykańskich osadach odbiora Hiszpani wiadomość o podpisanym pokoju. Generał S. Cyr nowy Ambasador RPtey Francuzkiej d. 20. Listopada miał wstępna audyencya. Lucian Buonaparte pożegnał Monarchę naszego w następujących słowach: N. P. Wieżdżając do Hiszpanii wiedziałem że mam stanąć przed Królem wielkim; długo mieszkając nauczyłem się w Madrycie, że Karol 4. jest oraz najlepszym Panem, Monarchą rzetelnym. Królu jako Pan najlepszy godziens ażeby ci służono wiernie i życziwie; jako Monarcha pełen rzetelności małz prawo; ażeby naród Francuzki był zprzymierzeńcem, pierwszy Konsul przyjacielem twoim.

z Strasburga 3. Stycznia.

Po długim defezu wypadł śnieg wielki w naszych okolicach; przez co Ren z brzegów wylał; wyspa na której monument Generalowi Desaix postawiono, cała pod wodą. Okolice twierdzy Kehl w opłakanym stanie. Zawczora uczulimy trzęsienie ziemi; woda na rzece wyższa iest niż była r. 1740. i 1778; w miescie naszym wiele domów iest zatopionych; za miastem większa szkoda; zginęło bydła wiele, domów; rłudzi, dziś niespodzianie i nagle Ren opadać zaczął. Prefekt departamentowy supę Rumforda ubogim rozdawać kazal. Śniegi zbyt wielkie z gór i lasów wilków trzodę na pola wygnały, grożą wsiom i miasteczkom; zwierchność zaczęła na nich powszechnie polowanie.

Od brzegów Menu 4. Stycznia.

W Ratisbonie chodzi po rękę projekt z Wiednia przysłany o indemnizacyach. W. Xiążę Toskański ma otrzymać Salzburg, Passau, Berchtolsgaden, i część Bawaryi nad Inn położoną. Elektor Bawarski w zamian wezmie: Prefektur Szwabskich 13, które czynią dochodu rocznego million 400. tys. złot. ryńsk; z przydatkiem miast wolnych: Ulm, Auszburg, Kempten, Memmingen, Kaufbeuren, Ysni, Wangen, Leutkirch, Biberach, Gemund, Aalen, Hall, Rothweil, Bachau, Pfullendorf, Ravensburg, Ueberlingen, Buchhorn, Lindau, które przyniosą do roku million zł. ryń. Elektor ustąpi ieszcze W. Xiążęciu część Palatinatu wyższego od granic Czeskich do Regén;

przyimując w zamianę Burgau w Szwabii należące do Austryackiego domu. Ten projekt od kilku dworów nie pochwalony, zchować musiano. Rozumieją niektórzy, że propozycją odrzucił Elektor Bawarski, spodziewając się otrzymać Wurtzburg i Bamberg, z częścią Xięstw Anspach i Bareuth od Króla Jmci Pruskiego za Xięstwo Berg. Lecz z Bareuth piszą, iż Dwór Berliński nie tylko Frankońskich dzierżaw swoich uszczuplać nie chce; zamysła cwszem rozszerzyć; Elektor zaś Bawarski od rządu Francuzkiego i Króla Jmci Pruskiego wsparty, żądnych umów szczególnych i zamian czynić nie będzie.

D. 5. Upominają się dziś Francuzi w Darmstadt, Carlsruhe, i wielu innych miejscach o wydanie archiwów służących krajom pozostałym na lewym brzegu Renu; wszystkie mają być złożone do czasu u Prefekta Departamentowego niższego Renu. Zgadnąć trudno co się stanie z dobrami Xiążąt Niemieckich prywatnemi, które leżą na brzegu lewym; jedni mówią że właściciele ustąpią wszystko RPtey; według drugich każdy może one przedawać, jak Arcy Xiążęciu Karolowi dozwolił traktat Lunewilski. To pewna, iż RPta ich podziśdzień nie przedawała; wszystkie są pod sekwestrem, dochód wpływa do skarbu, ten procenta od długów na dobrach leżących opłaca; dochód wynosi do kilku millionów. Nieraz jeden znaleźli się kupcy nabyć chcący pomienione dobra; skarb nigdy przedawać nie chciał. Teraz Posłowie, Bawarski i Darmstadtzki umawiają się z Ob. Caillard o też dobra proząc o zdjęcie sekwestru, na mocy umów poprzedzonych; ale rząd Francuzki żąda wyraźnie ażeby wszelką własność RPtey ustąpił; która z swej strony obowiązek na siebie przyjmuje, wystarcąc się w Niemczech o służną dla każdego indemnizacją przez sekularyzacye.

Od Renu niższego 9. Stycznia.

Nic nowego z Amiens, nic z Watisbony; interesa Rzeczy Niemieckiej długo jeszcze zostaną w niepewności i zawieszaniu. Cokolwiek pisma publiczne, prywatne listy mówiły o indemnizacyach, nowych umowach, gruntnie się na powiesciach wątpliwych.

Kredytorowie, którzy mają pretensye do WW. Jana i Ignacego Szemiłow, do Exdywizyi w Dobrach Szawlanach w Powiecie Szawel; leżących, mającey się od dnia 10. Mar. Roku idącego ostatecznie odbywać. Aby stawali w tym czasie z dowodami pretensyów sumownych jako w majątku przeznaczonym na konkurs Kredytorom uwiadamia się.

Ogłasza Rząd Gubernski Litt., ażeby chcący kupić z publicznego targu, bywszych woysk Polskich Generała Jeleńskiego folwark Mieszkuliszki w Wileńskim powiecie leżący z oromą ziemią, sianozęciem, i różnym zabudowaniem domowym, czyniący dochodu rocznego zł. Pol. 500, czyli rublów 83, kop. 50. frebrem, opisany na satysfakcyą summy przysądzoney sukcesorom Szlachcica Prusaka, stawili się do tegoż rządu Gubernskiego sami, albo przysłali Pleni potentów według prawa umocowanych, na termin: 1. 20, 2 25, 3 28 dnia Lutego r. 1802.

Komisya Szpitalna Litewska za wiedzą i potwierdzeniem Rządu Gubernskiego Litewskiego na sessyach swoich rannych w domie WJX. Rotkiewicza Kanonika pod Nrm: 159, położonym, w dniach 27. i 30. Stycznia, a o-

statecznie w dniu trzecim Lutego R. 1802. będzie odbywać Licytacya dla wystawienia izbiomurowanych pod Most zwanym Zielonym na Rzeczce Wili wzorem tey, iaka już jest ukończona; którego plan i dalsze objaśnienie chcącemu się podjąć, w wzmienionej roboty, będzie okazany w Kancellaryi Kommissyi Szpitalney.

Podaje się do wiadomości że wkrótce ma wynisć Kalendarz nieustanny ze wszelkimi wygodami iakiego dotąd niemiano w Polskim języku, który prócz że za kręceniem jednego końca w Miesiąc a drugiego raz na tydzień, ma wskazywać godziny wschodu i zachodu, dnia i nocy, znaki zodyatyczne słońca, święta znakomitsze, dni miesięczne i tygodniowe etct: Nadto ieszcze dla nie pospolitey swey zewnętrzney dekoracyi służyć będzie wybornie za Landszaft do sciany. Czas do Prenumeraty od Nowego Roku cztery tygodnie cena dla Prenumeratorów zł: 8. potym po zł: 12. Mieysce Prenumeraty w Xiegarzni XX. Piatarow i w Xiegarzni Akademickiey Sgo: Jana.

JPan Onufry Eynarowicz Mostowniczy córkę swoją Teofilę w pierwszym Roku iey życia zostawiwszy u Babki WJP. Elżbiety Ciwilskiej Czesnikowey w Powiecie Oszmiańskim, z Zoną i dwoygiem dzieci oddalić się z tych kraio w przed 13. laty. Córka od rodziców opuszczona przez śmierć Babki i Wui osierociał, uprasza Prześwietney Publicznosci, ażeby wiedzący o przebywaniu Oycy iey lub Matki, raczyli donieść do Konsystorza Wileńskiego, lub Kantory Gazet Litewskich.

W Kancellaryi Pocztamtu Litewskiego znajduią się do przedawania Kalendarze ordynaryjne St: Perersburgskie na Rok terażniejszy w językach Ruskim i Niemieckim, w krótkce zaś nadeyda z St: Petesburga Dworskie i Adress Kalendarze.

Rząd Gubernski Litewski ogłasza, iż Dobra niżej oznaczonych Osob wzięte za summy Dekretami, Kommissyi do upadłych sześciu Bankow w Warszawie wyznaczonych, zasądzone; 1. Rawdań zwane do Sukcesorów zeszłego Olendskiego Półkownika byłych W. Polskich przynależne w Pcie Rofsięńskim położone, w którym dufz płci męskiej 40; dymow zaś 19. 2. Część dóbr Kurkle zwanych w Pcie Wilkom: sytuowanych niegdys do Ur: Kościalkowskiego Sttyprzynależnych z wsiami Zanowieście, i Polance w których dymow 7, dufz płci męskiej 28, żeńskiej 18, oraz gruntu włok 8, 28 morgow, przętow 34. i przęcikow 35; sprzedawane będą przez publiczną licytacyą, w terminach, 1szym 15go 2gim 20go i 3cim 25. Lutego następującego 1802 Ru. Zyczący zatym nabyć pomienione Dobra, zechcą stawić się w przerzeczonych terminach do licytacyi w Rządzie Gubernskim Litewskim Xbra 13. dnia 1802. Ru.